

Lòng trắc ẩn và sự hối hận

Tác Giả: Hoàng Ngọc Diệp

Thứ Năm, 19 Tháng 5 Năm 2011 06:35

Họ đã chứng tỏ rằng họ không còn lòng trắc ẩn là những đười đơi và lãnh đạo đất nước Việt Nam mình!

(Những tâm sự gửi đến các con ruồi t và con nuôi của bố)

Những những lần trước đây, những người bạn, những đàn khác, bố sẽ tâm sự và gửi gắm tới các con những gì buồn và đau buồn! Bố đã lên những đàn này không những để các con được mà còn để các bạn trẻ khác của bố và của các con cũng chia sẻ. Nhân, con giúp bố dịch cho chị Amy của con nhé!

Một câu chuyện về lòng trắc ẩn.

Vào các năm cuối thập niên 1990 và đầu thập niên 2000, bố có dịp cùng đi học tập cho các phái đoàn cấp lãnh đạo nhà nước thăm và làm việc ở các nước trong khu vực. Có lần đến Hồng Kông cùng một số vị bên Bộ Lao Động và Bộ Kế Hoạch Đầu Tư, bố có tình sơ sơ gặp sáng Chiều, ngày cuối của chuyến đi, đến nhà ăn sáng; đến đến nhà hàng, mọi người đi đi về qua hai công viên như khách sạn.

Khi đi ngang qua hai công viên này, phái đoàn thấy vì sao có quá nhiều người da ngăm đen, những người Việt Nam hay Philippines, đang tập tập tại đó với nhau. Phái đoàn đang đi tìm hình ảnh những người này, hỏi ra thì qu là họ đến Philippines để làm những việc (còn gọi một cách nhẹ nhàng là những người giúp việc nhà) cho các gia đình tại Hồng Kông.

Trong khi ăn sáng, bố kể cho phái đoàn biết hoàn cảnh của những người đi làm những việc giúp việc nhà này, bố cho biết họ may mắn hơn những người Việt Nam đi làm những việc tại các nước khác, vì Hồng Kông, qua gần một thế kỷ dưới sự quản lý của Anh Quốc, đã xây dựng được một thế giới theo dõi và quản lý những người giúp việc tại Hồng Kông; tất nhiên vẫn xảy ra một số hành vi và xâm phạm tình dục, nhưng ít hơn rất nhiều so với các nước khác như Hàn Quốc hay Đài Loan. Bố còn cho biết, qua nghiên cứu của Hiệp Hội Bảo Vệ Phụ Nữ Thế Giới, thì hầu hết những người phụ nữ này sẽ không thể tìm được một gia đình hạnh phúc nếu họ đi ra khỏi nước và trở về khi còn trẻ, và gia đình sẽ đổ vỡ chia ly, họ không thể lập gia đình nếu họ đi và về khi tuổi trên 30.

Sau đó bố hỏi họ một loạt câu hỏi như “Tại sao chúng ta xuất khẩu những người đi làm mà báo chí ca ngợi các quốc gia xuất khẩu lao động?”, “Quý vị có sẵn sàng đưa ra chị em gái hay con gái

Lòng trắc ẩn và sự hối hận

Tác Giả: Hoàng Ngọc Diệp

Thứ Năm, 19 Tháng 5 Năm 2011 06:35

Cả mình đi làm ngỗn giúp việc nhà tại Đài Loan không”, “Nhà nỡn và quý vị có thấy việc xuất khẩu phụ nữ Việt Nam đi là một sự hối hận của đất nước không?” v.v... mà những người đi ra rồi buồn; vài người thì giận dữ vì bị cho rằng bị không biết gì về hoàn cảnh đất nước và đã xúc phạm họ! Tất nhiên, bữa ăn sáng không còn vui, rồi mọi người ra về trong im lặng.

Mọi mọi năm qua, sự những đi xuất khẩu lao động theo diển này vẫn cứ tiếp tục, mặc dù những bài báo nói về chuyện này đã giảm, những vẫn chưa có một kế hoạch gì để bỏ về cho họ; mặc dù những, bỏ về những mong nhà nỡn sẽ xây dựng để các kế hoạch đào tạo và tìm công việc làm cho họ tại chính đất nước Việt Nam mình.

Cho đất này bỏ về cứ lo lắng, bản khoăn, thỉnh thoảng một người về những sự phận này! Bớt tin chắc trong mấy trăm ngàn những đang đi, hay lao động chân tay cấp thấp nhất, những ngoài, phải có những những bà con của bố và của các con trong sự này!

Vì bị, đây là một trong vô vàn đi về cứ cứ những phải có trong mấy công dân Việt Nam, thì cứ lãnh đạo cao nhất xuất ngay những những có sự phận đến tại này! Các con có lòng trắc ẩn cho những sự phận này hay những sự phận khác còn đáng thương hơn nữa đang sống ngay tại đất nước mình không? Có để lòng trắc ẩn để chuyện nó thành năng lực để nhấc nhấc, thúc đẩy các con phát triển và đến thân mình ngày không? Các con phải luôn nhấc nhấc bản thân mình nhé!

Một câu chuyện về sự hối hận

Tại các thành phố lớn trên khắp nước, giờ đây, nơi nào cũng nhều nhà lầu, nhều chung cư trung bình hay cao cấp; học hết các công chức nhà nỡn cứ cấp trình phòng trở lên, nhất là các cấp phó giám đốc sự trở lên, đi có nhà riêng, cho con đi du học nước ngoài, có vài cái nhà hay miếng đất thêm để làm của cho con. Trên đường phố thì đầy xe hơi các loại, trong đó có khá nhều xe vô cùng đắt tiền, nhất là ở Hà Nội, Sài Gòn, và vài thành phố lớn khác. Có luôn cứ những chiếc xe mà chính các bạn nước ngoài của bố phải ngạc nhiên là những Việt Nam mình làm sao mua nổi, vì ngay cứ chính họ, những doanh nhân triệu phú USD, cũng chưa dám nghĩ tới!

Mọi ngày chi tiêu của rất nhều “thiểu gia”, “trung gia” hay “đại gia” thỉnh thoảng lên đến vài chục triệu đồng, những hình ảnh họ không phải làm gì về hay nặng nhọc họ!

Quả thật để sự của những dân nói chung những mà nào đó rất phát triển, nhất là so với thập niên 1980s hay đi về thập niên 1990s. Còn để sự của các vị lãnh đạo cấp quốc gia thì khỏi phải bàn! Bớt đã góp nhều trình kinh tế. Cái cách họ cho con đi học, cách mua sắm nhà cửa, xe hơi để phải về cho các con của họ những ngoài, thì các gia đình trung lưu, và ngay

Lòng trộm cắp và sự hổ thẹn

Tác Giả: Hoàng Ngọc Diệp
Thứ Năm, 19 Tháng 5 Năm 2011 06:35

Có thể ông là một trong các người khác cũng gọi con đi du học cùng trường không thì nào sánh nổi!

Một khác, nhìn chung xã hội Việt Nam mình thì nghèo ngớ ngẩn và nghèo lại còn quá nhiều! Số cách biệt giữa gia đình giàu có, chức quyền và đời đa số người dân còn lại càng ngày càng xa! Chắc hẳn một trong những chiếc xe hơi của một gia đình giàu có là để dành cho một đứa con đi gia đình nghèo đang sống trong cùng thành phố có thể có nhà và con cái được đi học cả đời! Các con có bao giờ thắc mắc về đời này không? Các con có nhìn thấy sự vô tâm hay vô tình và bất bình đáng của tầng lớp lãnh đạo, đời và đời đa số nhân dân không? Đời làm cho bọn họ thản nhiên, phớt lờ, đó là chuyện xảy ra cách đây vài ngày!

Khi có những dấu hiệu như thế giới của Việt Nam mình ra khỏi danh sách các nước nghèo, thì ngay lập tức lãnh đạo nhà nước, ông Thủ tướng, đã phát biểu, giới thiệu Việt Nam và nói rằng “Việt Nam vẫn còn là nước nghèo”,[*] nhằm để thế giới tiếp tục gọi nước mình trong danh sách các nước nghèo.

Lý do là vì họ muốn vẫn tiếp tục được nhìn nhận và tin tưởng!

Hình như họ cho rằng Việt Nam mình làm ăn mà thế giới là chuyện tốt chăng? Trừ khi, hay còn tệ hơn nữa, có khi họ cho việc của giới nông thủy sản thế giới để Việt Nam mình nằm trong danh sách các nước ăn mà là một công lao lớn của họ đời và đời nước?

Các con hãy cùng bọn họ đánh giá đời nước mình vào thời điểm 2011 này nhé:

Việt Nam đã thế kỷ 36 năm, không còn phân tranh, chia rẽ, nội chiến hay bị xâm lược nữa nhé, người trẻ mới cuộc chiến như người ngày xưa Trung Quốc (cái đời nước láng giềng mà ngày nay người ta còn gọi một cách gọi cụ thể, để nói ra nước mới, là Nước L) vào năm 1979, những cuộc chiến đó cũng đã 32 năm rồi. Nhưng họ không thấy lý do vì chiến tranh mà nước mình nghèo đói, phải không nào?

Việt Nam hiện là một trong vài nước xuất khẩu nông sản lớn đời thế giới. Việt Nam còn có các nguồn tài nguyên khoáng sản đang được khai thác. Nhưng vậy, trên nguyên tắc Việt Nam không thể đói và nghèo được!

Ai cũng biết chúng ta có rất nhiều người tài giỏi trong gần 90 triệu người Việt trong nước và ngoài nước, chỉ cần cho EU, các khoa học gia trong gần như mọi lĩnh vực làm việc thì

Lòng trộm cắp và sự hổ thẹn

Tác Giả: Hoàng Ngác Di&#p
Thứ Năm, 19 Tháng 5 Năm 2011 06:35

các trung tâm khoa học thi gi&#i, các nhà qu&#n tr&#, kinh t&#, giáo s&# đ&#i h&#c, bác sĩ, lu&#t s&# ... v.v..., nhi&#u vô s&# k&#. Nh&# v&#y, trên nguyên t&#c, không th&# b&#o Vi&#t Nam không có ngu&#n nhân l&#c nông c&#t đ&# ti&#p t&#c n&#m trong tình tr&#ng l&#c h&#u và qu&#n lý qu&#c gia y&#u kém n&#a. Nh&# v&#y t&#i sao Vi&#t Nam mình v&#n còn l&#c h&#u, v&#n còn có th&# — theo l&#i ông Th&# t&#ng — đ&#c ch&#ng mình là nghèo đói?

Vì tham nhũng chăng?

Đúng!

Nh&#ng g&#c c&#a tham nhũng t&# đâu ra?

Do tr&#i sinh, do ng&#i dân thi&#u lòng t&# tr&#ng và tham lam, hay do tính đ&#c quy&#n t&# m&#t l&#i “c&# c&#u” và “c&# ch&#” b&#i gu&#ng máy quy&#n l&#c?

Đ&#ng đ&# cho ông Tr&#i nh&#! Cũng đ&#ng đ&# cho nhân dân, vì ng&#i dân c&#a h&#u h&#t m&#i qu&#c gia đ&#u r&#t đ&#n gi&#n, h&# ch&# làm theo nh&#ng g&#i gu&#ng máy lãnh đ&#o làm và chính quy&#n cho phép hay l&#ng l&#o trong qu&#n lý mà thôi!

Th&# thì còn l&#i là v&#n đ&# “c&# c&#u” và “c&# ch&#” c&#a gu&#ng máy lãnh đ&#o!

Vì thi&#u nhân tài chăng?

Sai, nh&#ng th&#c t&# thì Đúng!

Sai là vì mình có r&#t nhi&#u nhân tài, nh&#ng Đúng trên th&#c t&# vì gu&#ng máy lãnh đ&#o ch&# s&# đ&#ng nh&#ng ng&#i trong “c&# c&#u” cho dù h&# y&#u kém, b&#t tài h&#n nh&#ng ng&#i bên ngoài c&# c&#u! Ph&#i chẳng gu&#ng máy quy&#n l&#c hi&#n nay không có ý đ&#nh thay đ&#i đ&# t&#n đ&#ng ngu&#n l&#c bên ngoài này cho dù h&# đã cho th&#y s&# b&#t l&#c c&#a “c&# c&#u” mà h&# t&#o ra?

Vì thi&#u s&#n ph&#m s&#n xu&#t trong n&#c chăng?

Sai, nh&#ng th&#c t&# thì có khác! Sai vì mình là m&#t trong vài n&#c đ&#n đ&#u s&#n xu&#t và xu&#t kh&#u nông thu&# s&#n và nhi&#u m&#t hàng khác, nh&#ng trên th&#c t&# h&#u h&#t đ&#u ch&# là cung c&#p m&#c nguyên li&#u thô hay gia công v&#i giá thành th&#p nh&#t!

Ph&#i chẳng là vì các công ty không có kh&# năng? Hay gu&#ng máy nhà n&#c không bi&#t qu&#n lý đ&# giúp h&# kh&#c ph&#c và nâng cao giá tr&# s&#n ph&#m?

Nh&# v&#y, n&#u ta nghiêm túc đ&#t Vi&#t Nam mình là n&#c nghèo đói và l&#c h&#u, thì ph&#i t&# mình nghiêm túc tìm hi&#u t&#o sao và t&# kh&#c ph&#c nó!

Ngay sau khi chi&#n tranh, th&# gi&#i cho n&#c mình là nghèo đói thì có th&# ch&#p nh&#n đ&#c.

Nh&#ng sau m&#y ch&#c năm th&#ng nh&#t, khi th&# gi&#i đ&# tính đ&#a n&#c mình ra kh&#i danh sách các n&#c nghèo đói, thì lãnh đ&#o n&#c l&#i đ&#i di&#n cho đ&#t n&#c t&# bi&#n gi&#i đ&# ti&#p t&#c n&#m trong danh sách các n&#c nghèo đói, h&#u ti&#p t&#c làm m&#t đ&#t n&#c ăn mày!

Nh&# v&#y thì làm sao công dân Vi&#t Nam mình có th&# có m&#t ni&#m t&# tin, ni&#m h&#nh đi&#n đ&# góp s&#c và t&#n l&#c phát tri&#n?

Đúng ra, khi nh&#n đ&#c đ&# tính đ&#a n&#c mình ra kh&#i danh sách các n&#c nghèo đói, chúng ta nên xem nó là m&#t tin vui; m&#i ng&#i dân Vi&#t Nam mình ph&#i hoan nghênh và h&#nh đi&#n v&# kh&# năng t&# phát tri&#n thoát nghèo đ&# ti&#p t&#c thay đ&#i, ti&#p t&#c chuy&#n mình! Nh&# v&#y m&#i là m&#t qu&#c gia có danh đ&#, có lòng t&# tr&#ng và có kh&# năng t&# l&#c phát tri&#n, ph&#i không nào?

Trong l&#ch s&# n&#c Vi&#t Nam mình đã có nhi&#u l&#n ch&#u nh&#c! Nh&#ng nh&#ng l&#n đó đ&#u là vì s&# áp ch&# c&#a b&#n xâm lăng n&#c ngoài.

Nh&#ng l&#n này thì khác, các con nh&# dùm b&#, đây s&# là l&#n nh&#c nh&#nh&#t trong l&#ch s&# c&#a Vi&#t

Lòng trọc n và s h thân

Tác Giả: Hoàng Ng c Di p

Thứ Năm, 19 Tháng 5 Năm 2011 06:35

Nam!

Vì lãnh đ o n c mình t nguy n ch u nh c v i th gi i b ng cách t nguy n xin làm m t đ t n c ăn mày, m t dân t c ăn mày, ch không ch u ch p nh n s ki n Vi t Nam đã có kh năng thoát nghèo đói, hay ch p nh n s ki n gu ng máy lãnh đ o y u kém trong kh năng lãnh đ o đ t n c!

H đã ch ng t r ng h không còn lòng t tr ng đ là nh ng đ i di n và lãnh đ o đ t n c Vi t Nam mình!

Và b , th nào đi n a, b v n xem mình là m t ng i Vi t Nam, m t con dân c a dân t c Vi t Nam trong huy t th ng, thì b đau kh và nh c nhấ quá!

Nay b già r i, không còn nhi u s c l c và th i gian n a; b cũng không còn là công dân Vi t Nam v m t pháp lý, đ đóng góp nhi u nh mong mu n và kh năng cho phép, nh ng các con là công dân Vi t Nam, các con còn c m t t ng lai lâu dài, các con ph i h a v i b là khi tr ng thành các con s luôn có lòng tr c n cho nh ng ng i dân đen, và đóng góp h t s c mình làm thay đ i gu ng máy đ n đ n, th i nát và vô liêm s này, đ Vi t Nam mình không còn là dân t c ăn mày th gi i n a nhé!

B th ng các con l m!